

ŠESTÁ KAPITOLA: Z NEW YORKU PŘES LONDÝN DO LOS ANGELES (ZA PĚT DNÍ)

Čtrnáctého srpna po tréninku už většina hráčů Galaxy odešla ze šatny, když Landon Donovan zahlédl svého nejslavnějšího spoluhráče. Zhluboka se nadechl a rozhodl se jednat. Počkal, až hvězda dokončí každodenní zdlouhavou léčbu kotníku, vyšel za ní ze dveří a přitočil se k Davidu Beckhamovi právě v okamžiku, kdy došel ke svému černému Cadillacu Escalade. Donovan nechtěl riskovat, že by byl rozmluvě kdokoli svědkem: někdo z realizačního týmu, trenéři a hlavně spoluhráči. Hvězdný americký útočník klubu nebyl hloupý - ostatně právě proto nyní stál tam, kde stál -, ale zároveň ani netoužil sám sebe veřejně kastrovat.

„Davide?“ prohodil.

Beckham se otočil. „Jo?“

„Můžu s tebou na chvíli mluvit?“

Žádostí shora, aby se zřekl kapitánské pásky, nebyl původně Donovan ani trochu nadšený. Čím víc však o celé věci přemýšlel, tím silněji si uvědomoval, že má pouze dvě možnosti. Postavit si hlavu, přinutit Franka Yallopa, aby tuto změnu provedl sám, a nastolit tak s Beckhamem v kabině hmatatelné napětí. Anebo prostě a jednoduše přijmout, že jej zahrnuli do kouta, vzdát se pásky a vyslechnout si, jak jej Beckham i Yallop veřejně chválí za nesobecký projev dobré vůle ve prospěch mužstva. Celou pravdu však sdělovacím prostředkům neřekl nikdo, ani Donovan: že totiž tuto výměnu zinscenovalo více činitelů, mimo jiné Yallop, Alexi Lalas, Tim Leiweke, Terry Byrne i sám Beckham.

Celou pravdu ostatně neznal ani Donovan, sdělil však Beckhamovi to, co věděl: že ho v této záležitosti před několika týdny oslovili Yallop s Lalasem a že podle jeho názoru je správné, aby se novým kapitánem stal právě Beckham. „Chci, abys převzal pásku,“ prohlásil Donovan. „Myslím, že to mančafu pomůže, teda pokud jsi připravený a ochotný to udělat.“ Beckham sice netoužil stát se hollywoodským hercem, dobře však věděl, co mu předepisuje scénář. „Byla by pro mě čest nosit pásku, ale takhle to být nemusí,“ odvětil. „Nechci se nikoho dotknout a taky nechci, abys měl pocit, že ti nic jiného nezbývá. Jsem spokojený, ať už ji budu nosit nebo ne.“

Donovan však trval na svém. Když druhý den večer vedl Beckham základní jedenáctku Galaxy tunelem na hrací plochu, kde je čekalo semifinále Superligy proti D.C. United, zavládlo mezi spoluhráči mírné překvapení nad tím, že se úlohy kapitána zhostil tak brzy - dokonce i superhvězdy si totiž zpravidla musejí pásku v novém klubu vydobýt na hřišti a Beckham v dresu Galaxy nastoupil od samého začátku vůbec poprvé -, přesto se dalo očekávat, že do této funkce Beckham co nevidět vystoupá. To, co vše už měl jako hráč za sebou, hovořilo samo za sebe a nikdo nezpochybňoval, zda bude v kabině dobrým vůdcem. Nenosil snad pět let kapitánskou pásku i v anglické reprezentaci? „Nikdy mi nedělalo problém zvýšit v kabině hlas,“ konstatoval Beckham, „a pokud to bude potřeba i v tomhle mužstvu... tak to klidně udělám zase.“

Z dlouhodobého hlediska tyto pokoutní machinace, jež vedly ke změně kapitána, udaly tón experimentu Beckham na vícero úrovních. Realizační tým Galaxy se i nadále mohl doslova přetrhout, jen aby vyhověl přáním samotného Beckhama a jeho manažerů (či je dokonce předjímal), a pouze zřídkakdy prohlásil či udělal něco, co by se jeho chleboďárci nemuselo zamlouvat. Pokud šlo o Beckhama, ten v zákulisí čím dál více uplatňoval svůj vliv, přičemž téměř vždy využíval zástupce — povětšinou Terryho Byrna —, aby po sobě nezanedbal otisky prstů. A v Donovanovi mezitím narůstal vztek, jelikož si začínal uvědomovat, že se mužstva pozvolna zmocňují vnějšíkové síly. Při zpětném pohledu bylo zřejmé, že ani Yallop, ani Lalas (nebo kdokoli jiný) nemuseli Donovana nutit, aby se změnou kapitána souhlasil. Donovan byl natolik inteligentní, aby pochopil, že by k ní časem došlo tak jako tak a že by se jednalo výlučně *o jeho* rozhodnutí.

To se ovšem týkalo dlouhodobého horizontu. Z krátkodobého hlediska, jak ostatně Galaxy zjistili už toho večera, se změna kapitána zdála být nápadem vpravdě geniálním.

Chvilé pro standardní situaci: Carson, Kalifornie, 15. srpen 2007. Semifinále Superligy. Los Angeles Galaxy versus D.C. United.

Chvilé pro Davida Beckhama jako stvořený, příležitost, aby svým typicky zahraným přímým kopem vymazal čtyři týdny existenční frustrace. V šestadvacáté minutě utkání došlo za bezbrankového stavu nedaleko šestnáctky po levé ruce brankáře United k faulu na hráče Galaxy. Mezi 17 223 diváky na stadiónu Home Depot Center zavládne ticho, které vzápětí přejde v pulzující hukot plný očekávání. „Jakmile rozhodčí pískne trestňák někde poblíž vápna, hned ve mně vzrušením hrkne,“ líčí Beckham a se zavřenýma očima si před-

stavuje scénu, kterou už zažil bezpočtukrát. „Diváci vstanou a na stadiónu to hučí jako v úle. A já vím, že se na mě upřou oči všech přítomných.“

A tentokrát je napětí ještě vyšší než obvykle. Jde o Beckhamův první start za Galaxy v základní sestavě, navíc první s kapitánskou páskou na rukávu a o první střelu z trestného kopu na branku - ať už při tréninku nebo při zápase — od vyvrcholení španělské ligy před osmi týdny v Madridu. Amerika už Beckhama pomalu odepisuje coby předražovaný humbuk, marketingový nástroj, jenž důvěřivé sportovní fanoušky i americká média přesvědčil, aby své dolary i pozornost věnovali britskému lazarovi, který zahřívá lavičku náhradníků a kamarádí se s Tomem Cruisem. V týž den dokonce stanice ABC v pořadu *Nightline* odvysílala rozhovor s Alexim Lalasem a mimo jiné se jej ptala, zda Američané s Beckhamem nekoupili takřikající zajíce v pytli.

Beckham si s něhou staví míč, skoro jako by kladl věnec na hrob někoho blízkého, pak ustoupí o šest kroků a mírně doleva. Dvakrát se rychle, krátce nadechne. Má před sebou dvě lidské překážky. Zhruba pětadvacet metrů od něj v pravé části svatyně United příkrčeně stojí se svými sto osmaosmdesáti centimetry brankář Troy Perkins. Předepsaných devět metrů a patnáct centimetrů před míčem se pak tyčí sedmičlenná zeď hráčů United, jejímž cílem je chránit levou stranu branky. „Ani se moc nesoustřeďuju na to, na které straně stojí brankář," říká Beckham, „protože si vždycky myslím, že pokud to trefím tak dobře, jak to umím, tak ho můžu překonat, ať skočí kamkoliv." A zeď? „Tu vnímám. Někdy zeď povyskočí, takže ji někteří hráči podstřelí. Ale to je spíš lenost. Já si s řešením radši dám práci.“

Obránce United Greg Vanney, stojící ve zdi, se obrátí na záložníka Chrise Kleina. „Takže teď přijde to, co všichni očekávají?"

Klein přikývne. „Bohužel asi jo.“

Beckham se rozbíhá. Těsně před kopem se podobá obrazu klidu a rovnováhy, nohy od sebe, pravou ruku k zemi, levou rozpaženou jako dopravní policista. Lékaři z Evropy až po Japonsko strávili zkoumáním jeho trestných kopů stovky hodin, oné dokonale vyvážené směsice sil - úhlu, rychlosti, falše a směru -, díky níž, jak to vyjádřil jeden z badatelů, lze dosáhnout „optimální turbulentně laminární přechodové trajektorie". Anebo Beckham, jak sám říká, zkrátka přesně ví, jak „míč co nejlíp zakroutit", trefit jej ze strany pravým nártem a prudce poslat přes zeď, za níž se kolem natažených rukou bezmocného gólmána nečekaně a efektně snese pod břevno do sítě.

Samozřejmě se může milión drobností pokazit. „Pokud míč netrefíte správně, může skončit až někde na galerii," připouští Beckham. „Taky se mi to už párkrát stalo, třeba když mi podklouzne stojná noha. To je pak docela trapas.“

Tentokrát se však nic takového nestane. „Jakmile do balónu kopnu, tak vím, jestli to bude gól," dodává Beckham a na rtech mu zahraje úsměv. „Poznám to. Ještě než přeletí zeď." Ta nadskočí, Beckhamův projektil však jen prosvíští kolem ní. Chudák Perkins je bezbranný. Balón se prudce snáší stále níž a níž a níž... až do sítě.

Kdo by potřeboval trénovat, když má svalovou paměť nejlepšího exekutora přímých volných kopů na světě? Beckham se otočí a slaví s vyplazeným jazykem, podobně jako svého času jiný hráč s triadvacítkou na dresu, Michael Jordan. Vzápětí na něj u půlící čáry naskáčou spoluhráči a kolektivní pocit úzkosti, který celý předchozí měsíc mužstvo sužoval, se v mohutném návalu radosti rozplyne. Abel Xavier Beckhama nadšeně objímá. Dokonce i Joe Cannon se až ze své branky běží zapojit do oslav. Po zápase budou hráči Galaxy jen stěží hledat slova, jimiž by onen okamžik popsali. „Bylo to jak v pohádce," rozplývá se Kyle Martino. „Jako ve filmu," dodává Landon Donovan, který konečnou výhru 2:0 - a postup do finále soutěže proti mexickému mistru Pachuca — pečetí ve druhém poločase gólem po Beckhamově přihrávce.

Španělsky hovořící komentátoři, kteří zápas sledují pro stanici TeleFutura, se nadšením doslova zalykají: „Gól! Gól! Gól! Góóóóóó!" Během půl hodiny se branka stává nejdůležitější zprávou pořadu *SportsCenter* na ESPN. Do příštího večera zhlédne záznam Beckhamova trestného kopu více než půl miliónu lidí po celém světě, díky čemuž se ten den stane nejoblíbenějším klipem na YouTube.

Co všechno člověk zjistí, když stojí za Davidem Beckhamem na losangeleském letišti ve frontě čekající na bezpečnostní kontrolu: není tu žádná super-tajná zóna určená výhradně pro hollywoodské celebrity a sportovní hvězdy. Beckham si rozvážně zavazuje tkaničky, jako sprinter zkamenělý uprostřed kroku si nohy jednu po druhé opírá o pult. Laptop u sebe žádný nemá, cestuje však s přehrávačem DVD. Má v oblíbě dévédéčka se seriálem *Přítelé*. Vše mu trvá dlouho. Až bolestně dlouho. *Hele, kámo, hejbní kostrou! V téhle zemi si nemusíš sundávat pásek!*

Podle statistik byl rok 2007 druhým nejhorším pro americkou komerční leteckou dopravu v dějinách. Odložené lety, ztracená zavazadla, stísňené sezení, otřesné služby pro zákazníky: ať se člověk na celou věc díval z kterékoli stránky, měli pasažéři více důvodů k hněvu než kdy předtím. MLS však měla své stanovy - lety speciálem představují „konkurenční výhodu" -, a tak několik hodin po Beckhamově úchvatném trestném kopu dorazili hráči Galaxy na losangeleské letiště, kde je čekal první komerční let od začátku experimentu

Beckham. „Všichni se musí postavit do fronty!“ oznámil jim při odbavení zaměstnanec společnosti Continental Airlines. „Musíte tu být devadesát minut před odletem!“ (Povšimněme si, že Beckham prošel kontrolou v 10.17, tedy devadesát šest minut před odletem letu číslo devadesát do Newarku ve státě New Jersey, naplánovaným na 11.53. Nikdy se mu zkrátka nestalo, že by někam přišel pozdě.)

Podrobnosti tohoto letu plánoval klub i Beckhamovi manažeři celé měsíce dopředu s precizností tajné služby organizující prezidentskou kolonu. „Nejtěžší pro něj bude projít celým letištěm v L.A.," nechal se slyšet Lalas. „Jakmile se přesune do odletové haly a pak i do letadla, tak už to bude bez problémů." Jeden po druhém se Beckham a jeho spoluhráči, všichni v oblecích značky Hugo Boss, trousili od východu číslo šedesát dva do čekací haly společnosti Continental. Užaslí cestující sotva stačili vytáhnout mobily s fotoaparáty, a už byl Beckham tentam. Jenže pak se pozvolna začal shlukovat dav i před vchodem do této haly. Jistý Fernando González, třicetiletý letištní technik u American Airlines z Inglewoodu, třímal v ruce oficiální Beckhamův dres Galaxy, na němž se dosud pohupovaly cedulky. „Žena mi ho včera dala k narozeninám," prohlašoval. Jistý příbuzný, jenž pracoval na letišti v L.A., mu dal předem tip, a tak si chtěl dres nechat podepsat a poté zarámovat. „Myslel jsem, že poletí soukromým tryskáčem," dodal González, „ale je to super, že letí se zbytkem mančaftu. Akorát mě včera zarazilo, že ho hnedka udělali kapitánem. To podle mě není správné, protože kapitánem je Donovan."

V 11.51 se dveře haly otevřely, vyšel Beckham, a když rozdál několik autogramů (jeden z nich i Gonzálezovi), rychle se východem šedesát dva přesunul na palubu Boeingu 757. Když už Beckham musel letět běžnou linkou, představoval alespoň 757 ideální variantu, protože pasažéři ze druhé třídy neprocházeli cestou ke svým sedadlům třídou první. Pro všechny případy však ještě při nástupu do letadla stál vedle letušky na stráž bodyguard Shane, aby případným dotěrným zájemcům o podpis zabránil zabočit doleva místo doprava.

Klub si v první třídě zaplatil pět sedadel a názorně zde bylo vidět, jaká v Galaxy panovala hierarchie. Zasedací pořádek určil Yallop a jeho volba - jíž věnoval stejnou péči jako výběru základní jedenáctky, kterou posílal na hřiště - odrážela pověst kouče, který je s hráči zadobře. V první třídě se uvelebili Beckham a vybraní veteráni (mezi nimi i Donovan a Cannon), hráči na dalších stupních platového žebříčku směrem dolů (Peter Vagenas, Edson Buddle, Ante Jazic) usedli ve druhé v řadě u východu nebo u přepážky a ostatní (Alan Gordon a další) se vmáčkli, kam se dalo. Sám Yallop seděl rovněž ve

druhé třídě. V půlce letu se Donovan s Cannonem vydali na krátkou návštěvu dozadu, jako by jim skoro bylo trapné, že si hoví vpředu. „Pěkné místo u dveří," řekl mi Cannon. „Asi tady máte určité slovo."

„Kdybych tady měl nějaké slovo," zněla odpověď, „seděl bych tam, co vy."

„To jste mohl sedět vedle Beckhama," opáčil Cannon. „Přisedl si k němu nějaký cizí chlápek."

Beckham první třídu za celý let neopustil. Ale všichni ostatní, jak se zdálo, stáli jednou nohou ve dvou různých světech: obyčejném světě MLS a luxusním světě Davida Beckhama. Většina hráčů Galaxy dosud cestovala s nylonovými batohy s logem mužstva, proto když je měli přehozené přes značkové obleky, připomínali spíš studentíky. Nikdo si však už nestěžoval, neboť v New Jersey vyzvedl mužstvo autobus, jenž vzápětí minul sjezd k Sheratonu v Secaucasu, vnořil se do Lincolnova tunelu a vysadil je před vchodem do historického hotelu Waldorf-Astoria v centru Manhattanu.

Protest hráčů se neminul účinkem. Už za několik hodin po návratu z Bostonu a děsivých zážitcích v braintreeském Sheratonu předal Yallop seznam jejich požadavků Lalasovi a ten si pro změnu pohovořil s Timem Leiwekem. „Od chvíle, kdy jsem si promluvil s realizačním týmem i s hráči, mi bylo jasné, že je potřeba něco udělat, a to rychle," prohlásil Lala. „Tedy zkvalitnit cestování, hotely i stravu. Davidova účast pochopitelně všechno usnadnila, šlo však hlavně o to, vysvětlit Timovi, co kluci zažívají, a uznat, že jde o zcela neobvyklou situaci." Když Beckham něco řekl, všichni mu v klubu naslouchali. Leiweke změny k lepšímu posvětil, byť veškeré nemalé náklady šly na účet AEG.

S hotelem Waldorf byli Beckham i Xavier přirozeně spokojeni a pro hráče Galaxy, kteří znali jen připálenou omáčku, pečené kuře plovoucí v tuku a parkoviště u hotelů, kde se vraždí, byla tato změna doslova darem z nebes. „Jde o to, že my všichni jsme už na něco zvyklí, jenže oni jsou zvyklí na něco jiného," nechal se jednou večer v honosné, vkusně čalouněné hotelové hale slyšet Martino. „Tak jsme se ozvali a najednou jsme tady, kde jim to vyhovuje a kde my jenom valíme oči. Normálně člověk společnou večeři milerád vynechá a radši se jde najíst někam jinam, ale tady si ji celé mužstvo užívá. Takhle dobře ještě nikde nevařili."

Přes všechno věhlas Beckham popravdě řečeno osobními preferencemi - stylem oblákání, hudbou, pracovní morálkou — odjakživa tíhl spíš k zemitosti New Yorku než k bezstarostnosti Los Angeles. Když si mohl vybrat, jestli si přečte *Sports Illustrated* nebo *Slam*, časopis o hiphopové kultuře a basketbalu,

sáhl vždy po tom druhém a nalistoval stránky o nejnovějších trendech populární módy. Prvního synka dokonce pojmenoval Brooklyn — podle čtvrti, do které s Victorií zavítali krátce poté, co zjistili, že budou mít dítě.

„Na New Yorku je skvělé to, co v mnoha městech na světě nezažijete: je v něm hodně pozitivního, hodně energie," nechal se slyšet Beckham, „a pokud se někomu znelíbíte, tak vám to řekne rovnou do očí." Těžko říct, jak přesně to souviselo s tím množstvím „pozitivního", snad jen tak, že Beckham poukazoval na opravdovost New Yorku, upřímnost (někdy až krutou), kterou si zpravidla nikdo nespojuje třeba s Los Angeles. Odpoledne 17. srpna byl však každopádně Beckham ve svém živlu, když se čtyřicítkou chlapců a dívek vedl na umělém trávníku na rohu 138. ulice a Amsterdam Avenue v Harlemu fotbalový kurz. Bezmála hodinu se ještě se spoluhráčem Ty Hardenem a hvězdami týmu New York Red Bulls Juanem Pablem Ángelem a Jozym Altidorem věnoval s těmito sedmi- až jedenáctiletými dětmi nejrůznějším nácvikům a herním situacím. Pak rozdával Beckham autogramy - úplně na všechno, fotbalovými i basketbalovými míči počínaje a baseballovými rukavicemi konče -, když v tom na něj začalo pokřikovat několik místních výrostků, kteří se shlukli před drátěným pletivem, jímž je tamní fotbalové hřiště obehnané.

„Hej, Davide! Vylez ven, ať poznáš opravdickéj Harlem!"

Někdy není od věci opustit předem daný scénář. A tak jakmile přestal s podepisováním, vyběhl Beckham za plot (čímž uvedl do rozpaků ochran-ku), vyskočil na stojan na kola a pravou rukou vzal kolem ramen jednoho z hochů stojících vedle něj. Když ho jiný mladík poprosil, jestli by mu nepodepsal boty, Beckham mu dokonce věnoval tenisky, které měl na nohou. Když se pak bosky vracel k čekajícímu autu, nedalo se odolat až biblickým asociacím. „Dnes," prohlásil následně na nabitě tiskové konferenci v centru Manhattanu, „jsem prožil jeden z nejlepších dnů od příjezdu do Ameriky."

Experiment Beckham nabíral na síle celý týden, vrchol ovšem přišel druhý den večer, kdy 66 237 diváků, kteří se na klání Galaxy a Red Bulls přišli podívat, sledovalo jeden z nejpamátnějších zápasů v dějinách stánku Giants Stadium. Při svém prvním utkání na umělé trávě v MLS - čáry na americký fotbal se přebarvily na zeleno — hrál Beckham, jako by po tomto povrchu běhal celé roky. Newyorčanům získal vedení už ve čtvrté minutě z přímého kopu Ángel, dvě minuty nato však Beckham skvěle posadil míč z rohu přímo na hlavu Carlose Pavóna a ten vyrovnal. (Načež se Beckham teatrálně obrátil k publiku a utiňoval ho.) Za další dvě minuty udeřil Beckham znova, když zatočil přímý kop a Pavón opět hlavou skóroval. Tři góly za osm minut. Podobně elektrizující atmosféra na tamním stadiónu kvůli fotbalu zavládla

naposledy při Mistrovství světa 1994 a v dobách, kdy za Cosmos ještě kopali Pelé, Chinaglia nebo Beckenbauer.

A to ještě nebylo zdaleka všechno. New York vyrovnal na 2:2 krátce před poločasem (zásluhou krásného voleje Clinta Mathise) a díky dvěma zásahům teprve sedmnáctiletého Altidora ve čtyřicáté deváté a sedmdesáté první minutě se dokonce dostal do vedení 4:2, ovšem když si už Red Bulls mysleli, že mají vítězství v kapse, utekl obraně domácích hned po následném rozehrání Donovan a snížil na 3:4. Jelikož se neustále hrálo takřikajíc „nahoru dolů“, neměl Beckham daleko k vyčerpání a rovněž se mu začal ozývat kotník. Náhradníci na newyorské lavičce slyšeli, jak si vulgárně ulevoval pokaždé, když se na levačku postavil. I přímé kopy už pro něj byly spíš zdrojem frustrace. Podobně jako golfista, kterému se ne a ne podařit dlouhý odpal, i on poslal čtyři trestňáky za sebou pouze do zdi Red Bulls. Přesto stihl předvést ještě jeden důležitý okamžik. V osmdesáté druhé minutě posadil rohový kop přímo na hlavu bezmála dvoumetrového Kyla Verise.

A to byla Verisova šance: proslavit se i něčím jiným než platem 17 700 dolarů, vstřelit vůbec první gól za Galaxy, dokázat, že mu v mužstvu patří budoucnost, sehrát významnou roli v zápase, který vstoupí do dějin MLS. Na okamžik, kdy se tak stane, už měl naplánovanou i oslavu gólu a rovněž pečlivě studoval, jak Beckham standardní situace rozehrává, jak se balón na poslední chvíli prudce snese. Veris jej trefil čelem a poslal ho na branku. Míč se odrazil od břevna - *prásk!* - a přímo na nohu Edsona Buddla, jenž srovnal na 4:4. K noční obloze nad New Jersey vystřelila Beckhamova pěst.

Kdyby to tak i skončilo, kdyby Galaxy trochu ubrali a hlídali si těžce vydobytou remízu, možná by právě skutečnost, že dokázali dohnat dvoubrankové manko, znamenala zlom v jejich sezóně. Celý zápas se však nesl ve znamení neustálých útočných výpadů, a tak bylo zřejmé, že obě mužstva budou chtít strhnout vítězství na svou stranu. Ze jedno z nich ještě vstřelil další gól. A nakonec se to povedlo nemilosrdnému kolumbijskému střelci Angelovi, který Cannona v osmdesáté osmé minutě překonal z téměř nemožného úhlu a poslal tak New York do vedení 5:4. Když se ozval závěrečný hvizd, publikum na Giants Stadium oběma týmům zaslouženě aplaudovalo vestoje. Beckham se nenechal zahanbit a rovněž divákům zatleskal. Sice to nebyl technicky nejdokonalější výkon - obě mužstva se dopouštěla chyb -, ale z hlediska čiré zábavy se tento zápas podobal klenotu, pamětihodné podívané plné výtečných akcí i fotbalových emocí.

„Byl to jeden z mých největších sportovních zážitků za život, a to jsem na vlastní oči viděl už bezpočet zápasů Super Bowlu,“ prohlásil šéf MLS Don Garber, někdejší funkcionář NFL, ligy amerického fotbalu.

„Pokud se fanoušci dnes večer nebavili, pak o kopané nic nevědí a vůbec netuší, na co se dívají," nechal se slyšet Yallop.

A pokud šlo o Beckhama, třeba Angel se nechal slyšet, že „pokaždé když se dotkl míče, bylo to jako magie".

I přes porážku žasl Beckham nad dramatičností zvrátů v utkání. „Podobný zápas jsem hrál naposled tak v devíti nebo deseti letech," řekl. „Padla spousta gólů a obraz hry se v průběhu celých devadesáti minut neustále měnil. Pro fanoušky, pro lidi, kteří dneska přišli, to ovšem musela být paráda. Sami jste viděli, jaká tady dneska byla návštěva. Je to až neuvěřitelné a zároveň skvělé jak pro ligu, tak pro oba týmy, protože v podobné atmosféře se hned hraje jinak."

Byla to všechno pravda, ale zároveň i další ligová porážka, a to už třetí v řadě. Nyní měli Galaxy bilanci 3-5-8.

Když následující čtvrtek zazvonil Aleximu Lalasovi mobil, právě v Home Depot Centru dojídal oběd. Volal mu šéf, Tim Leiweke, který měl Lalase bezpochyby na samém čele seznamu lidí, jimž telefonoval nejčastěji.

„Zdravím vás, Time," zahlaholil Lalas. „Landon dorazil před dvaceti minutami. Davidovo letadlo mělo čtyřicet minut zpoždění."

Hlas na druhé straně zněl potěšeně. „Jestli ti hoši dneska nastoupí, budou to mí hrdinové," odvětil Leiweke.

Hrdinství bylo jedním ze slůvek, jímž se dalo popsat to, co Leiweke toho dne od Beckhama s Donovanem žádal. Jiné znělo *hloupost*. Necelých čtyřadvacet hodin předtím totiž Donovan odehrál téměř celé přátelské utkání v dresu americké reprezentace proti Švédsku, které v Goteborgu prohrála 0:1. A navíc realizační tým Galaxy v televizi se stále větší hrůzou sledoval další přátelský zápas, kdy Anglie v londýnském Wembley podlehla 1:2 Německu a ve kterém odehrál Beckham celých devadesát minut. *A hned druhý den už v Los Angeles* měli oba nastoupit za Galaxy proti úhlavnímu městskému sokovi Chivas USA v důležitém ligovém střetnutí, které klub potřeboval vyhrát a které celostátně vysílala ESPN2.

Většina fotbalistů naběhává v typickém utkání přibližně deset kilometrů. Beckham měl sehrát už třetí zápas během šesti dnů na dvou světadílech — a navíc s kotníkem, který se ještě zcela neuzdravil. „Za normálních okolností by to byla šílenost," připustil Lalas. „Jenže normální okolnosti už dávno nejsou náš případ, dospěli jsme do bodu, kdy kvůli stávající situaci v tabulce i absenci promyšlenějších stanov v lize jako takové musíme vážně zvažovat, jak to zařídít, abychom mohli postavit hráče, kteří museli letět deset tisíc

kilometrů a kteří v zápasech pouhý den předtím odehráli šedesát a devadesát minut. Taková je realita ligy i našeho současného postavení."

Výrazem *realita* Lalas často popisoval situace, k nimž docházelo výhradně v MLS a které se přičily zdravému rozumu. V tomto případě nastala dokonalá shoda vícero okolností, jež Beckhama s Donovanem vystavovaly hmatatelnému riziku, dokonce až nebezpečí. MLS je totiž například jednou z mála ligových soutěží na světě, kde se hrají zápasy i během reprezentačních přestávek daných mezinárodním fotbalovým kalendářem FIFA. (MLS tvrdí, že si nemůže dovolit přicházet o peníze tím, že stadiony o tolika víkendech v roce budou prázdné.) Pokud šlo o ESPN, věnovala MLS čtvrtěční večery, a chtěla proto v zájmu vysoké sledovanosti odvysílat co možná nejvíc Beckhamových zápasů. Když stanice spolu s MLS připravovaly vysílací rozvrh, zřejmě netušily anebo možná vůbec nedbaly na to, že Beckham s Donovanem nejspíš budou pouhý den předtím hrát v Evropě.

K tomu, aby se o takové šilenství pokusil, ponoukaly Beckhama vlastní pohnutky. Hořel touhou dokázat, že ačkoli hraje klubový fotbal v Americe, stále ještě obstojí v elitní evropské konkurenci v dresu Anglie. „Každý ví, že chci za Anglii odehrát co možná nejvíc zápasů," prohlásil. Uvědomoval si, že Galaxy v lize zoufale potřebují body a že i padesátiprocentní Beckham je lepší než stoprocentní Josh Tudela. A rovněž mu bylo jasné, že přihlížet na ESPN2 dalšímu zápasu Galaxy před vyprodaným stadiónem, zvědavým na první domácí ligové klání po šesti týdnech, pouze z lavičky by z hlediska mediálního obrazu nebylo zrovna nejhodnější. Pokud mohl být Beckham na H D C fyzicky přítomen, pak nepřicházelo v úvahu, aby se ze střetnutí omluvil.

Jediný člověk, který mohl Beckhamovi zabránit, aby nastoupil, byl Frank Yallop, který to měl přímo v popisu práce. Sotva však mohl o něčem takovém rozhodovat. Další porážka by vážně ohrozila jeho trenérskou budoucnost a navíc moc dobře věděl, že si šéfové, tedy Leiweke a Lalas, přejí, aby Beckham s Donovanem hráli. V zásadě tedy šlo o to, zda bude mít Frank Yallop odvalu říct Beckhamovi ne, i kdyby to mělo být pro jeho dobro. Navzdory všem výhodám, které s sebou přinášela skutečnost, že má k hráčům blízko, to mělo i jednu nevýhodu. Nikomu neuniklo, že onehdy v Torontu v Ultra Supper Clubu flámoval Yallop spolu s hráči až do brzkých ranních hodin. (Jestlipak by se takto nechal přistihnout třeba sir Alex Ferguson?) A pokud se člověk zeptal Lalase na Yallopův vztah k Beckhamovi, dostalo se mu výmluvné odpovědi: „Řekl bych, že onen úžas se neomezuje jenom na hráče."

Yallop se ocitl v tuze nepříjemné situaci. Během trenérského působení v San Jose, s nímž získal dva tituly, tento muž, který odehrál bezmála čtyři stovky utkání za Ipswich a dvaapadesátkrát reprezentoval Kanadu, nic podobného ne-

zažil. „Dá se říct, že Frank je nejlepším trenérem v dějinách téhle ligy," prohlásil newyorský kouč Bruce Arena, který rovněž označil program Galaxy během prvních dvou Beckhamových měsíců za situaci, v níž nelze obstát. „Podle mého by při pohledu na tenhle program žádný trenér v lize nebyl ani trochu nadšený. Spíš by každý začal rozhazovat rukama a stěžovat si, že se to nedá zvládnout. Frank se toho však zhostil se ctí a snaží se svou práci odvádět co nejlíp."

Když Beckham přijel na stadión - ani ne čtyři hodiny od přistání jeho letu z Londýna —, zašel za Yallopem do kanceláře. „Chci to zkusit," prohlásil. „Myslím, že jeden poločas bych zvládnout mohl."

„Za to, co chceme udělat, to možná pěkně slízneme," odvětil Yallop, přesto se rozhodli, že Beckham nastoupí v základu a sám uvidí, jak dlouho vydrží. (Donovan, jehož trápil natažený sval v pravém lýtku, měl střídát do druhého poločasu.)

Hned od úvodního hvizdu se zápas podobal celostátně přenášenému fiasku. Už v jednadvacáté minutě se Beckham přiběhl k postranní čáře u lavičky Galaxy obcerstvit energetickým nápojem. (Jedním z důsledků zaoceánských letů je totiž i dehydratace.) Horečně začal žvýkat jakousi žvýkačku — řada pozorovatelů jej viděla něco takového dělat vůbec poprvé - a postěžoval si Yallopovi, že se mu točí hlava. Přesto na hřišti zůstal. Krátce před poločasem ještě za stavu 0:0 trefil Beckhama záložník Chivas Jesse Marsch nevybíravým zákrokem do břicha. Rozlícený Beckham na Marsche vystartoval a následovala strkanice, jejímž výsledkem byly červené karty pro Kevina Harmse z Galaxy a Alexe Zotincu z Chivas. Očekávalo se, že hra v deseti proti deseti, která skýtá víc prostoru, nebude nic pro Beckhama a že se o přestávce nechá vystřídat, on však nastoupil i do poločasu druhého.

A bylo ještě hůř. V padesáté osmé minutě nezvládl Kyle Veris jednoduchý odkop a jako na stříbrném podnose věnoval gól Maykelu Galindovi, který tak poslal „Kozly" do vedení 1:0. Deset minut nato skóroval tento kubánský uprchlík znova, když využil nedorozumění mezi Kylem Martinem a Carlosem Pavónem, načež začali domácí fanoušci na hráče Galaxy pískat. „Těm projevům nevole se není co divit," podotkl v přenosu na ESPN2 Eric Wynalda. „Tyhle hráče prostě fanoušci musejí vypískat. Hrají zkrátka *otřesně*. Beckhamovi spoluhráči jednoduše nemají potřebnou kvalitu." V okamžiku, kdy Chivas nedlouho před koncem zvýšili na 3:0, Beckham už jen pajdal ve středovém kruhu, jelikož nemohl běžat — hrdý sportovec, který se změnil v pouhý stín sebe sama.

Nebylo to hrdinské, spíš smutné. Nikdo neprojevil špetku zdravého rozumu a nezastavil onu nenasytost Beckhamem - ani Galaxy, ani MLS, ani Beckham sám -, a tak se po středovém kruhu stadiónu Home Depot Center s rukama v bok belhala zdechlina, před níž Lalas varoval.